

РЕШЕНИЕ

№ 1046

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **10889** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 26966 от 12.11.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 424746 от 10.10.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор” срещу решение от 07.08.2012 г. по НАХД № 12418/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-385/29.03.2011 г., издадено от касатора, с което на ЗАД [фирма] са наложени две административни наказания „имуществена санкция” в размер на по 1000 лева на основание чл. 319, ал.1, т.2 от КЗ, за всяко нарушение на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се потвърди НП. В съдебното заседание редовно призован касаторът не се явява, представлява се от юрк. К., която поддържа касационната жалба и моли да се уважи на посочените в нея основания.

Ответникът редовно призован не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност

на касационната жалба и предлага да се отмени въззивното решение.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 23.07.2010 г. КФН е уведомена от ЗАД [фирма] чрез изпратена по електронен път справка с вх. № 10-10-3149 от 23.07.2010 г., за сключен 2 броя застрахователни договора за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на 11.05.2010 г. и 18.05.2010 г. на основание чл. 294 ал.4 и ал.1 КЗ във връзка с ал.1 от КЗ в периода след 46 ден , включително от датата на тяхното сключване. Съгласно посочената разпоредба - всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на КФН и на Информационния център към Гаранционния фонд ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица.

При така установеното предходната инстанция е приела на базата на кредитираните от свидетелски показания и на събраните писмени доказателства, които са обсъдени в решението, че АНО неправилно и незаконосъобразно е санкционирал настоящия ответник по касация.

Касационната жалба, подадена от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законната разпоредба, която е нарушена. АУАН № Р – 06 – 785 от 30.09.2010 г. е съставен в присъствието на двама свидетели, връчен е на касатора чрез негов пълномощник. В три дневния срок по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е депозирано Възражение с вх. № 91 – 01 – 557 от 04.10.2010 г.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на

нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, дванадесети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на закона. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административно наказващият орган е приел, че застрахователят е нарушил нормата на чл. 317а, ал.3 от КЗ. След съвещание настоящата съдебна инстанция намира, че при описаната фактическа обстановка, подвеждането на казуса към тази норма е неправилно. Нарушеното административно задължение не е фиксирано в нея. Тя има отношение не към административното задължение, а към санкцията, определена за него. От друга страна, цитираната разпоредба не може да бъде приложена самостоятелно, а само с препращане към някоя от предните две алинеи на чл. 317а от КЗ.

Настоящата инстанция констатира, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати нарушения на административно – производствените правила. В АУАН и НП следва еднозначно да е посочената датата на извършване на нарушението (чл. 42, т.3, предл. Първо и чл. 57, ал.1, т.5, предл. Второ от ЗАНН). В процесните АУАН и НП са посочени датите на подаване на информацията за сключените договори в КФН, но не и датата, на която са извършени нарушенията. За дата на извършване на нарушенията обаче е следвало да се приеме датата, следваща тази, на която е изтекъл срокът за представянето на информацията относно застрахователния договор. Това нарушение се осъществява чрез бездействие. Макар и да има продължителен характер, поради своето естество, нарушението чрез бездействие има начален и краен момент. Затова денят, следващ този, в който е изтекъл предвиденият в КЗ срок за представяне на информацията е денят, който е следвало да бъде посочен в АУАН и НП, като дата на извършване на нарушението.

Неспазването на чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН е винаги съществено нарушение на административно наказателното производство, защото води до ограничаване на правото на защита на административно наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 от ЗАНН, което в настоящия случай не е направено. Отделно от това, констатираното нарушение пречи да се определи началният момент, от който започват да текат сроковете по чл. 34 от ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административно наказателното преследване.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, въведени в жалбата на касатора, по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната

инстанция се споделят от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 12418 от 2011 г., решение от 07.08.2012 г. на Софийски районен съд, НК, 4 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.